

Живо не е, а умъ дава.
Слѣпо е — очи отваря.
Съ него всѣки разговаря.
Що е то?

Умъ за себе си тя нѣма,
а на други мждростъ дава;
като скжпъ другаръ ни служи
за утеха, за забава.

ДЕНЬ НА ДЕТЕТО

12 МАЙ 1940 ГОД.

КЪМЪ ДЕЦАТА

Деца, нали се сладко и безгрижно до майчинъ скутъ живѣй. Но още по-спокойни сме, когато усѣщаме надъ себе си мощната закрила и бдящото око на най-грижливата майка — Родината. Скжпа и неоченима е за насъ тя. Отъ нейнитъ ѣгърди засуква всѣко българче. Подъ нѣжнитъ ѣ грижи крепне то. Тя отъ коравия си залъкъ за всѣко свое чедо кжса — гладно ни едно не иска да остави. Въ знайно лѣто изъ планинитъ и край морето и тя приютява, че иска да види укрепнали младенческитъ сили. И срѣдъ днешнитъ тежки грижи тя пакъ намѣри време да отреди за своитъ свидни чада — българчета — радостенъ и свѣтълъ празникъ День на детето. Въ този день, деца, Родината къмъ Васъ очи обръща и съ майчина загриженостъ тя пита:

— Здрави и бодри ли ми сж дечицата? Азъ съмъ тѣй щастлива, когато чувамъ детскитъ имъ устица весело да бѣбрятъ на звученъ български езикъ, защото азъ само него разбирамъ и него искамъ да чувамъ. Азъ слушамъ до захласъ когато гласчетата имъ заизвиватъ българскитъ кръшни пѣсни. Азъ трѣпна отъ доволство, когато видя малкитъ имъ главички наведени надъ българската книга или малкитъ ржчички заровени въ работа.

Вие чувствувате ли, деца, тази нѣжна обичъ и загриженостъ на майката Родина? Сѣщате ли какъ сладичко ви шепне, че ви иска здрави, трудолюбиви, смѣли българчета, каквито сж били и нейнитъ по-стари синове — ваши бащи и дѣди? А каква отплата готвите вие, деца, на тази добра майка? Съ пари и думи се майчинъ трудъ и грижи не заплащатъ. Родината иска само една отплата — вашата чиста и предана

обичъ. И въ „Деня не детето“, тържествения празникъ, който тя ви пакъ устройва, засвидетелствувайте вашата синовна обичъ. Обещайте, че вие — нейнитъ най-свидни рожби — сте готови всичко да дадете, тѣй както тя жертвува всичко за васъ.

— Родино, света, ти си само наша и всичко, що имаме на тебъ едничка въ даръ можемъ да поднесемъ!

Чувствувате ли, деца, че тѣзи думи можете безъ страхъ и отъ все сърдце да изречете? Тогава вие сте достойни чедо на България.

Олга Б. Илиева, учителка

ДЕНЬ НА ДЕТЕТО

Ние никнемъ и растнемъ
като гжбки въ полето.
Днесъ е нашиятъ празникъ —
днесъ е день на детето!

Ако ни сме здрави
и сме бодри и сити,
вие всички тогава
покрай насъ сте честити.

Но срѣдъ насъ има бедни,
има гладни и болни. —
Съ лица скрѣбни и бледни
тѣ поглеждатъ охолнитъ.

Днесъ за тѣхъ помислете!
Въ тѣзи погледи ясни
радостъта запалете —
радостъта да не гасне!

Елисавета Багряна